

# Ода авторам білля проти машиноборців

Джордж Гордон Байрон

Лорд Ельдон — чудово! Лорд Райдер — ще краще!  
Аж он хто Британію може зцілить!  
Ви ліками тими спроможні хіба ще  
Страждань їй завдати і зрештою — вбить.  
Оті нам ткачі, непокірна голота!  
В ім'я милосердя — полегкості їм?  
Їх — в зашморг усіх, на фабричні ворота,—  
Так виправим хибу, покінчивши з тим.

Те нице поріддя, якому все — мало,  
Чигає, мов пес промітний на чуже.  
Повішавши всіх, аби шпуль не ламали,  
Тим уряд і гроші, і хліб збереже.  
Таж важче машину створить, ніж дитину,  
Життя їх дешевше супроти панчіх.  
А шибениць низка пожвавить картину,  
Засвідчивши розквіт свободи для всіх.

Ну й добрі закони дали біднякам ми:  
Вже двадцять іде на розправу полків,  
Жандарми й поліція, всі — костоломи,  
За суддів — унадлива згряя катів.  
Волав дехто з лордів: "За звичаєм давнім  
Хай суд винуватців засудить!" Шкода!  
Бо лорд Ліверпуль на те згоди не дав їм,  
І чинять розправу тепер без суда.

Лиш вас не обходить усе це нітрохи,  
Що ткач той без хліба,— а голод не брат! —  
Що в нас над людину цінують панчохи  
І трощать кістки за розбитий верстат.  
Проте, як на мене, мудріше ми зробим  
(І визнає кожен найкращим цей лік),  
Коли поламаєм хребти твердолобим,  
Хто з голоду мрущих у зашморг волік.

Березень 1812